

и за това казуваме : Богъ е Вѣченъ, сиречь, Безначаленъ и Бесконеченъ.

Сега, сыне мой, можешъ да си легнешъ. Говорихъ ти повече отъ колкото имахъ намѣреніе да ти говорѣхъ. Земи свѣтилникъ-тъ : добра ти нощь.

И. Добро освѣнуваніе, мамо.

—o—

РАЗГОВОРЪ ӨІ.

На другъ-тъ сутренъ Г-жа Анна и Иванчо като ся расхождахъ, Иванчо рече : Колко желаяхъ да ся въскача на онѣхъ высокъ планинъ, та да глѣдамъ на около на всяка-дѣ, и да видѣхъ прекрасно-то мѣсто. Струва ми ся, че ся види отъ тамъ къща-та на лѣлъкъ ми Маріѣхъ.

Вѣрувамъ че ся види чадо мое, рече Госпожа Анна, и ако не си ся утрудилъ, ако не си ся уморилъ, азъ искамъ да походимъ още, и да ся качимъ на планинъ-тъ : тамъ има сѣдалище подъ едно сѣнкаво дърво, и можемъ да сѣднемъ тамъ, та да си починимъ преди да ся върнемъ.

Не съмъ никакъ уморенъ, рече Иванчо, и ся спусна, та отвори врата-та на оградъ-тъ, който щѣхъ да преминѣтъ. Като заминахъ той ѣхъ затвори пакъ, и ся качихъ съ майкѣ, си на планинъ-тъ. А като сѣднахъ, Иванчо начна да говори.